Büntetőügy és adóper kapcsolata

20/2007. BK vélemény

A hatályon kívül helyezett BK 45. számú állásfoglalás felülvizsgálatáról.

Az adócsalás (1978. évi IV. törvény 310. §), a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (1978. évi IV. törvény 310/A. §), valamint a jövedékkel visszaélés (1978. évi IV. törvény 311. §) bűncselekményének az elbírálása során a büntetőbíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges tényeket az 1998. évi XIX. törvény szabályai szerint önállóan állapítja meg, az adóhatóság, illetve a társadalombiztosítási szerv jogerős határozatához nincs kötve.

A büntetőbíróság a büntetőjogi felelősséget érintő lényeges tényeket - a bizonyítékok szabad értékelése alapján [1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 78. §] - a Be. 10. §-ával összhangban önállóan állapítja meg.

A büntetőeljárás szempontjából az a kérdés, hogy az 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 310-311. §-aiban megjelölt fizetési kötelezettséget megsértették-e és a bevétel csökkenésének összege mennyit tesz ki, olyan előzetes kérdés, amelyet az ügyész, illetve a bíróság - szükség esetén szakértői vélemény beszerzése mellett - rendszerint maga bírál el [Be. 188. § (1) bek. d) pont, 266. § (1) bek. a) pont].

Ebből következik, hogy a Btk. 310. §, 310/A. § és 311. §-ában foglalt bűncselekmények elbírálása során nincs kötve a közigazgatási szerveknek a bevételcsökkenés összegét megállapító határozatához, hanem azt a büntetőeljárás szabályai szerint, az irányadó alapjogszabályok előírásainak figyelembevételével önállóan állapítja meg.

(Bírósági Határozatok 2008. évi 2. szám.)

Hírlevél 2014/6

Kfv.I.35.489/2013/11.

Adómentes közösségi értékesítés esetén az adózónak bizonyítania kell, hogy az áru elhagyta az országot. Ugyanakkor ennek elmaradása esetén az adóhatóságnak kell bizonyítani az adózó rosszhiszeműségét, hogy tudta vagy tudnia kellett volna, hogy adókijátszásban vesz részt.

A Kúria álláspontja szerint jelen perben nem volt minden kétséget kizáróan tisztázott a tényállás. A rendelkezésre álló adatokból úgy látható, hogy a vevői oldalon a családd eljárásra egész szervezetrendszer jött létre. A kérdés az, hogy ebben az eladó milyen szerepet játszott. A törvény szó szerinti idézéséből következik, hogy ha nem hagyta el az áru az országot, akkor nincs adókedvezmény. Ugyanakkor a felek által is hivatkozott Teleos- és Mecsek-Gabona-ügyek új megvilágításba helyezték a vizsgálandó kérdések, a bizonyítandó tények körét. A tudattartalmat is behozták az adózással kapcsolatos jogesultságok elbírásába. Az adózó bemutatta a saját szerepét ebben az ügyben, és az is látható, hogy a vevő képviselője folyamatosan váltogatta vallomásait. Rámutat a Kúria, hogy általában nem indokolt és nem is gyakorlat az adóper felfüggesztése a párhuzamosan folyó büntetőügyre tekintettel, a két eljárás tárgya ugyanis legalább részben eltérő. Ugyanakkor a büntetőügy iratai lényeges adatokat, bizonyítékokat is tartalmazhatnak, aminek az anyagát nem lehet teljesen figyelmen kívül hagyni. Jelen perben azt kell bizonyítani, hogy az adózó tudta vagy kellő körültekintés mellett tudnia kellett volna, hogy az áruval mi történt. Az első fokú bíróság egy bizonyos adattartalom birtokában hozta meg döntését. Ugyanakkor a rendelkezésre álló komplex iratanyag ismeretében további eljárásra van szükség, még egyszer mérlegelnie kell a fenti szempontok szerint az adatokat.

Bűntető és adóügy kapcsolata

K Ú R I A (http://lb.hu)
Címlap > Az adójogi tényállást a büntetőügyekben eljáró bíróság jogerős ítélete módosíthatja, ha az adójogi tényállás alapját képező okirat meghamisítására vonatkozó büntetőjogi felelősséget állapítanak meg

---

Az adójogi tényállást a büntetőügyekben eljáró bíróság jogerős ítélete módosíthatja, ha az adójogi tényállás alapját képező okirat meghamisítására vonatkozó büntetőjogi felelősséget állapítanak meg

Dátum:
2014. április 29.

Kfv. VI. 35.056/2013.

Rövid tényállás:

A felperes 2006. február 10-én üzletrész átruházási szerződést írt alá, melyben egy Kft-ben lévő 900.000 Ft névértékű üzletrészét 100 millió Ft összegért eladta. Tényleges pénzmozgás az üzletrész átruházással kapcsolatban nem történt, mivel a vevő beszámítással élt. A vevőt 2006. február 10-ével a cégnyilvántartásba bejegyezték. Az a személy aki a cégnyilvántartásba

bejegyzésre nem került, közjegyző és az adóhatóság előtt olyan nyilatkozatot tett, hogy a felperes egyik Kft.-ben, sem üzletrész tulajdonos, az ügyletekben strómanként működött közre.

A fenti tranzakció kapcsán büntetőeljárás indult a felperes ellen, a Fővárosi Bíróság ítéletével a felperest bűnösnek mondta ki. A bíróság megállapította, hogy a felperes tagként és ügyvezetőként úgy vett részt a Kft. megalapításában, hogy a törzstőkét nem ő biztosította, a társaság működtetése nem állt szándékában, a működéssel kapcsolatos döntéseket nem hozott, és közreműködött abban, hogy a cégnyilvántartásba valótlan adatok kerüljenek bejegyzésre.

Az adóhatóság a fenti üzletrész eladással kapcsolatban vizsgálatot folytatott melynek eredményeként a felperes terhére 2005-2007. évekre adóhiányt állapított meg.

A felperes keresete folytán eljárt első fokú bíróság az alperes határozatát a felperes terhére 2006. évre személyi jövedelemadó adónemben, az ahhoz kapcsolódó adóbírság és késedelmi pótlék tekintetében - az első fokú adóhatósági határozatokra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot e körben új eljárás lefolytatására kötelezte. Hangsúlyozta, hogy önmagában nem jogszabálysértő, ha az alperes határozatát a még folyamatban lévő büntetőeljárás figyelmen kívül hagyásával hozza meg, de azt a tény, hogy a büntetőeljárás tárgya közvetlen összefüggésben állt a felperes terhére megállapított árfolyamnyereségből származó jövedelem utáni adókülönbözettel, számításba kell venni.

Ha a bűnösség megállapítása olyan bűncselekmény miatt történik, amely kifejezetten az adóügyben felhasznált okirati bizonyítékok anyagi bizonyító erejére is kihat, akkor a büntető eljárás befejezésének bevárása nélkül hozott adóhatósági határozat jogsértő. Az 1. §. (7) bekezdésében lefektetett az ügyletek valódi tartalma szerinti elbírálást az adózó javára is alkalmazni kell, és ezért valótlan tartalmú üzletrész átruházási szerződés esetén árfolyamnyereségből származó jövedelem nem állapítható meg.

Budapest, 2014. április 29.